

hen til alt, hvad der har været frebet og talt om denne Sag gennem lange Rækker af Aar, og de Forhaabninger, som have været antydede, alle de Løfter, der have været givne om med Velvilje at se paa dette Spørgsmaal, ogsaa fra Regeringens Side, saa er det ikke underligt, at vi blive ved at hænge ved det med Tro paa og Forhaabning om at faa noget gjort. I øvrigt er det jo ikke Havnespørgsmaalet, dette gælder, Havnespørgsmaalet har man maattet opgive, des værre. Men hvad det gælder om her, er at komme Fiskeriet og Fiskerne paa den nordvestjydske Kyst til Hjælp ved at stille dette Forslag. Det er slet ikke saa underligt, at vi have gjort det, da det er en af de bedste Fiskepladser paa hele den jydskke Vestkyst, og de Herrer ville vist indrømme, at det er haardt for Fiskerne at staa i Land og se paa, at Storbaade fra alle andre Kanter ligge udenfor og tage Fiskene, medens disse Mennesker ikke kunne komme ud, saa snart der blot er det mindste daarligere Vejr, af Mangel paa Tilflugtssteder. Jeg mener, at det ikke er uberettiget at sige, at der paa den Slags Steder bør gøres noget, og jeg kunde fristes til at opfatte det Spørgsmaal: Er Meningen i det hele taget, at der skal gøres noget for Jyllands Vestkyst for at forhindre den med Fiskerihavne, hvornaar er det Tanken at gøre noget for denne Sag, som er saa gammel, og som har været saa stærkt fremme? Man maa jo forundre sig over, at samtidigt med, at man ser Millioner rulle til Fæstningsanlæg og til kostbare Bygninger og til saa mange andre Ting, saa synes Autoriteterne ligesom at vige tilbage, naar der er Tale om at gøre noget for at opbjaelpe et saa stort Erhverv, som Fiskeriet er, og naar der skal gøres noget for de mange Mennesker, som sætte deres Liv paa Spil paa Jyllands Vestkyst. — Jeg skal imidlertid med et Par Ord gaa over til at omtale Andringforslaget, som vi have stillet. I Maret 1880 byggede Staten den lille Mole ved Sirtshals, der var 38½ Fod lang, og indtil 10 Fods Bandedybde. Den blev bygget saaledes, at der blev holdt et Løb, gaabent mellem Landkanten og Molen, og saa længe dette Løb var gaabent, viste Molen sig fuldstaendig formaalstjenlig. Det viste sig, da den holdt sine 10 Fod Vand, at den var saa brugelig, at der ofte lagde sig Købmandsskibe til for at lade og løsse ved Molen. Smidlertid er dette Forhold gaaet noget tilbage. Jeg ved ikke, af hvilken Grund maaste ved uhensigtsmæssige Foranstaltninger deroppe. Men dette Løb, som laa paa den indvendige Side af Molen, er nu tilstoppet, saa at

Bandstanden ofte ikke er mere end 6 Fod, hvorved Anlægget langt fra gør den Nytte, som man havde ønsket og haabet. Derfor tilbød jeg mig i 1888 at anmode den højtærede Indenrigsminister om at lade Forholdene undersøge paa Stedet, for at man kunde komme paa det rene med, hvorvidt en Mole kunde fortlættes ud i Havet, og hvor meget dette vilde koste. Den ærede Minister modtog denne Anmodning meget venlig, og Resultatet blev, at Vandbygningsdirektøren afgav en Erklæring, som gik ud paa, at Molen let kunde bygges og være til Nytte, men paa den anden Side var den eneste Frugt, han havde, Bekostningen. Hans Udtalelse gik ud paa, at der kunde bygges en Mole af en Længde af 500 Fod til 15 Fods Bandedybde, og som skulde koste 350,000 Kr., og derved vilde man opnaa den Fordel, at den vilde gaa ud over en Sandrevle, som ligger til stor Gene for hele Forholdet. Den vilde tillige kunne blive et Led i Fiskerihavnen, for saa vidt man senere skulde bestemme sig til at bygge en Fiskerihavn der. Endelig vilde man ved at forlætte denne Mole saa langt ud, kunne opnaa Erfaring med Hensyn til en saadan Moles Modstand mod Havets Bølgeslag. Det andet Forslag var, at man kunde bygge en Mole paa 200 Fods Længde indtil c. 12 Fods Bandedybde, og den skulde koste 120,000 Kr., og denne Mole vilde gaa op til Højden af den Revle, jeg har omtalt, men selvfølgelig mangler en stor Del af de Goder, som man vilde opnaa ved den dyrere Mole. Man vil dog derved opnaa en Bestættelse for Fiskeribaadene, som ville være ind under den. Paa Grundlag heraf tilbød vi 3 Forslagsstillere os i 1889 at stille Forslag i den Retning, som Vandbygningsdirektøren udtalte, men vi tog Forslaget tilbage, efter at den højtærede Indenrigsminister havde udtalt, at han maatte have samtlige disse Forhold undersøgte, idet han dog samtidigt meget velvillig sagde, at man muligvis netop vilde komme til at bygge denne Mole her. Vi tog altsaa Forslaget tilbage, og senere have vi ikke hørt noget dertil. Derfor tilbød jeg mig særlig i Anledning af et Andragende, som var kommen dertil, at udtale ved Finanslovens første Behandling til den højtærede Indenrigsminister, om der ikke kunde gøres noget ved denne Sag. Det svar, vi have faaet derpaa, foreligger nu her i Betænkningen og gaar ud paa, at Finansudvalget og den højtærede Indenrigsminister have holdt Samraad om Sagen; men det er temmelig lidt, naar man staar med et Andragende og ønsker at faa et Resultat, kun at faa at høre, at der har været Samraad mellem Ministeren og Finansudvalget. Vi